

Enggaard: Efter venstres mening er det utvivlsomt rigtigt, at man i fremtiden foretager en deling af den kommunale indkomstskat for København og Frederiksberg i en primærkommunal og en sekundærkommunal andel, og den foreslåede procent er nok rigtig.

Men de undersøgelser, vi har ladet foretage i udvalget — og som det har været nødvendigt for udvalget at foretage, fordi indenrigsministeren jo ikke havde givet disse oplysninger i forbindelse med fremsættelsen af forslaget — har vist, at det ikke vil være rigtig at gennemføre ændringen som foreslået også for indkomstårene 1972 og 1973. Det vil bryde ind i allerede lagte budgetter for de to pågældende år. Det vil ganske vist for Københavns og Frederiksberg kommuner betyde en velkommen julegave på henholdsvis 50 mill. kr. og ca. 10 mill. kr. for de to år tilsammen, og derfor forstår jeg naturligvis meget vel de to kommuners synspunkter i sagen — det kan ingen for tænke disse kommuner i. Men i alle de kommuner, hvor der sker en stor tilflytning netop fra København og Frederiksberg — hvilket først og fremmest vil sige udviklingskommunerne, der i første række i disse år er økonomisk trængt, og som dette folketing ved en lang række lejligheder har måttet foretage særlige foranstaltninger til fordel for — taber man tilsvarende beløb. Procentuelt betyder disse tab i allerede lagte budgetter for udviklingskommunerne mere end den mistede, uventede indtægt for København og Frederiksberg. Disse to hensyn vejret over for hinanden sammen med indenrigsministerens aftale med kommunerne om, at man ikke griber ind i allerede lagte budgetter, har ført til, at venstre sammen med det radikale venstre har stillet ændringsforslag om, at ændringen først får virkning for indkomståret 1974.

Jeg skal anbefale, at man stemmer for det stillede ændringsforslag, og jeg kan sige, at venstres gruppe er enig i dette.

Edele Kruehow: På det radikale venstres vegne kan jeg sige, sådan som jeg også sagde ved første behandling, at partiet i princippet er enig i de tanker, der ligger bag lovforslaget. Men da beløbene for nogle kommuner i Københavns omegn er af en størrelsesorden, der gør dem mærkbare på

de budgetter, der er vedtaget, og som gælder indtil 31. marts 1974, synes jeg, det er rimeligt, at loven først kommer til at gælde fra det tidspunkt, hvor kommende budgetter har mulighed for at tage højde for lovens følger. Dette er baggrunden for, at det radikale venstre er samlet om at anbefale, at vi stemmer for ændringsforslaget.

Jeg synes også, det er rimeligt at gøre opmærksom på, at når vi herinde taler om, at man bør støtte trivsel på arbejdspladser alle steder, hvor det er muligt, så bør vi også selv tage hensyn i vor lovgivning til de arbejdspladser, der kommer til at mærke de ændringer, som de nu skal foretage på budgetter, de har vedtaget. Det er som bekendt ikke noget lille arbejde at få budgetterne til at gå op, navnlig ikke i de udviklingskommuner, der her vil blive tale om.

Ruth Olsen: Når vi har tilsluttet os lovforslaget, er det, fordi vi betragter det som en teknisk detalje, ikke fordi vi ikke er klar over, at udviklingskommunerne har nogle problemer. Vi mener ikke, at ændringsforslaget er den rigtige måde at løse disse problemer på. Hvis der skulle blive væsentlige problemer i denne overgangsperiode, kan ministeren vel tage højde for det gennem dispensation fra låneloftet.

Støhr Johansen: Jeg beklager, at jeg for en gangs skyld ikke er enig med min partifælle hr. H. C. Toft i dette spørgsmål og heller ikke er enig med venstre og de radikale, som i virkeligheden vil udskyde dette lovforslag i to år.

Dette lovforslag viser — og det er jeg selvfølgelig glad for — at man, uanset om man vil vente to år med at gennemføre det, er klar over, at der er begået en uretfærdighed, ikke bevidst, men ved en fejltagelse, da man reformerede de kommunale love og beskatningen i kommunerne. Man glemte, at København og Frederiksberg i virkeligheden er amter — det glemmer man jo en gang imellem og betragter dem som primærkommuner. Det afhænger af bopælen den 5. september, hvilken kommune man skal betale skat til i det følgende kalenderår, og så varer det et år, inden beskatningsretten overgår til den nye amtskommune, man er flyttet til, mens det hvad angår primærkommunen kun varer et kvartal, før man forde-